

Sevgili Dostlar,

Uzun zamandır yazamıyorum. Nedeni diğer sorumluluklarımı az bularak üstlendiğim Matematik Dünyası dergisidir. Abone olmanızı ısrarla öneririm. Adresi www.matematik.dunyasi.com.

Nesin Vakfî'nin da bir web sitesi var artık. Her ne kadar daha tamamlanmamış da beğeni topluyor. Adresi www.nesinvakfi.org.

Emine kızımız tiyatro elestirmenliği bölümünden mezun oldu. Adinin açıklanmasını istemeyen bir başka arkadaşımız adinin açıklanmasını istemediği bir üniversitenin adinin açıklanmasını istemediği bir bölümünde yüksek lisans başladı.

Yeni çocuklarımız var. Toplam 37 çocuk ve genç olduk. Üç yaşında aldığımız Gül büyüyor ve – inanmayacaksınız – kahkahalarla, ne kahkahası, çığlık atarak gülüyor, ilk altı ay hiç gülmedi.

Yeni bir psikologumuz ve seramikçimiz var. Azla yetinen özverili bir anneye, bir müdüre ve bir öğretmene gereksiniyoruz.

Umut sünnet oldu. O küçücük bedenden umulmayacak bir yaygara koparmış. Sanki bir tek onda var.. Bu arada zavallı sünnetçinin tüm sülalesi de sıradan geçmiş, dört kişi zaptedebilmiş. Umut artık ayakta.

Devlete açtığımız dava sürdüğünden yasalara uyan bir kurumun yasalara uyan bir yöneticisi olarak bu konudan söz etmek pek istemiyorum. Kazanacağımızdan şuncacık kuskunuz olmasın. Anımsıyorsanız Sosyal Hizmetler Çocuk Esirgeme Kurumu Vakfimizin işletmesini, yani çocuklara bakım isini devralmak istiyordu. Gerekçeleri de, kısaca, herkes çocuk okutursa bu memleketin hali n'olur'du.

Mersedes, Milena ve Cıvelî hamileydi. Bilmeyenlere: Bunlar Nesin Vakfî'nin (kendilerinden özür dileyerek söylüyorum) inekleridirler. Doğurdular. İki erkek, bir dişi buzağı doğdu. Erkek buzağıları doğuranlara demediğimiz kalmadı. Mercedes'in oğlu olan bogayı (özellikle ad koymamistik) 1,3 milyara sattık. Su anda üçü küçük altı büyükbaş hayvanımız var. Bunun dışında koyunlarımız, cins cins tavuklarımız, ördeklerimiz, tavus kuslarımız ve güvercinlerimiz var. Artık Vakıf sınırlarından tasmaya başlayan hayvanlarımız için 1 km ötede bir çiftlik kuruyoruz. Birincil amacımız, Vakfî'nin besin gereksiniminin sağlıklı bir biçimde karşılanmasıdır. Kar getirirse ne ala.

Zavallı Mercedes çok yaşlandı. O kadar çok emeği geçti ki bu hayvanın Vakf'a, ondan ayrılmıyoruz... Boyumuz onun sayesinde uzadı, onun sayesinde güçlenip kuvvetlendik. Vakfî'nin tek inegiydi, veremliydi, yasliydi, hırpalanmıştı. Biz onu sevdik, o bizi sevdi. Birdi yedi oldu. Bir insan gibi anlamlı baktığını söylesem bana inanır mısınız? Mercedes'in bir heykelini dikmeliyiz bahçeye.

Patlicanımızı, domatesimizi, hiyarımızı, biberimizi, semizotumuzu, kabagimizi, bilimum sebze ve meyvemizi biz yetistiriyoruz. Peynirimizi, yoğurdumuzu ve kaymagımızı biz yapıyoruz. Yumurtalar da bizden. Sucuk, reçel, meyve sularımızı da biz yapıyoruz... Et de bizim et. Kısın sera yapacağız. Hani Türkiye'de üretilmezdi?

Bu yaz çoluk çocuk Doğu Karadeniz'e geziye gittik. Tam üç hafta dolastık.

Sevgili dostumuz Yüksel ve Berkan Atakan sayesinde artık bir yangın merdivenimiz var. Tiyatro salonumuzu da kendilerine borçluyuz. Tesekkür etmeye bile dilim varmıyor.

İfsak'ta bir fotoğraf sergisi açtık. Bizim çocuklar olduğu için söylemiyorum – hiçbir zaman bunu yapmam – gerçekten son derece başarılıydı.

Bayramlarda, yılbaşlarında ve benzer günlerde dağıtılmak üzere çocuklarımızın yaptığı (abartısız) olaganüstü resimlerden kartpostallar bastık. Sirketlere duyurulur.

Kıs geldi. 60 ton kömür almak, okullara harç yatırmak, çocuklara okul malzemesi almak gerekiyor...

Bundan böyle her ay kısa da olsa yazmaya çalışacağım. Gecikme için özür dilerim.

Nesin Vakfî'nin alabildiğine özgür havasını solumaya bekliyoruz.

Sevgiler.

Ali Nesin